

Formanden:

Tak til økonomi- og erhvervsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Det betyder, at vi går over til ordførerrækken. Der er 10 minutters taletid til ordførerne. Som det er bemærket, har vi jo beslutningsforslag nr. B 85 på under samme behandling, og det betyder, at når vi har været igennem ordførerrækken, så får hr. Frank Aaen ekstra 5 minutter som ordfører for forslagsstillerne på B 85 efter at have brugt 10 minutter til sin ordførertale. Og så kommer økonomi- og erhvervsministeren efterfølgende.

Men den første i ordførerrækken er hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Verdensøkonomien er i en vanskelig situation. Det tror jeg er gået op for langt de fleste. Der forventes negative vækstrater i landene rundt omkring os. Mange virksomheder – også de danske – er nu begyndt at fyre og varsle fyringer af medarbejdere ved udsigten til mindre tykke ordrebøger i den kommende tid. Det skaber naturligvis usikkerhed, hvis ens arbejdsplads kommer i fare. Det skaber utryghed, hvis ens pensionsopsparing pludselig kan risikere at svinde ind, og man kan blive urolig, hvis ens bolig over kort tid mister en stor del af sin værdi, ikke mindst fordi vi jo gennem de senere år nærmest har vænnet os til, at boligpriserne og dermed friværdien kun er gået opad.

I en sådan situation skal vi jo politisk forsøge at sikre arbejdspladserne, sikre vækst og dermed sikre velfærden. Vi skal sikre, at det stadig er muligt at have foden under eget bord som selvstændig erhvervsdrivende, at det stadig er muligt at beholde sit job som lønmodtager og dermed sin indkomst til at betale husleje, realkreditlån og andre regninger i hverdagen.

Kreditpakken drejer sig derfor ikke om bankernes eller realkreditinstitutionernes overlevelsesmuligheder. Det drejer sig om at skabe luft i kreditinstitutionernes udlånspolitik, så der kan skaffes likviditet til investeringer, både i erhvervslivet og i private projekter, f.eks. boligforbedringer. Uden likviditet til finansiering af sådanne projekter bliver aktiviteterne i samfundet sat mere i stå end det, den økonomiske afmatning i sig selv ville medføre. Virksomhederne vil dermed få sværere ved at betale regningerne, hvorved bankerne igen vil stramme sin udlåns-

politik, og der er dermed skabt en negativ spiral – det, man også kan kalde for en kredittklemme. Kreditpakken skal derfor ses som en investering for staten og samfundet og påvirker således ikke det øvrige økonomiske råderum til andre investeringer i velfærden. Tværtimod vil det direkte via en rentebetaling fra låntageren samt overordnet ved at sikre arbejdspladserne og væksten være en god forretning for samfundet og dermed skatteborgerne.

Situationen med finanskrisen er ikke kun et dansk fænomen, men også et internationalt fænomen. Nogle har derfor spurgt, om vi overhovedet kan gøre noget ved udfordringen, og ved brug af en lidt aktuel politisk vending vil jeg svare: Ja, vi kan. I Danmark står vi nemlig med en rigtig god mulighed og et rigtig godt udgangspunkt. Vi er godt rustet sammenlignet med mange andre. Vi har manøvremligheder, og det har vi, bl.a. fordi vi gennem flere år har ført en rigtig fornuftig økonomisk politik, hvor vi i gode tider har lagt lidt til side til mindre gode tider. Vi har investeret fornuftigt og målrettet, og dermed har vi undgået at solde statens overskud op. Den politik kommer os nu til gode.

Hvor andre lande rundt om os er i fuld gang med at nationalisere banksektoren, som f.eks. England, er vi herhjemme i gang med at gøre banksektoren endnu mere solid. Hvor andre lande øger de offentlige underskud med mange milliarder, som vi eksemplvis ser det i Sverige, så kan vi i Danmark stadig konstatere overskud og gode tal for beskæftigelsen trods en mindre stigning i ledigheden på det seneste. Løsningen i Danmark er derfor *ikke* en nationalisering eller statsliggørelse af virksomheder eller banker. Det ville også se kønt ud, hvis vi politikere skulle sidde og kreditvurdere hver enkelt virksomhed og hvert enkelt boligprojekt.

At sætte markedskræfterne ud af spil kan måske virke som den lette løsning på den korte bane, men det vil aldrig gå på længere sagt, når – ikke hvis – økonomien retter sig igen.

For Venstre har løsningen derfor ligget et andet sted. Vi har lagt vægt på, at der vedrørende bankerne og realkreditinstitutionerne skal skabes stabilitet og større sikkerhed og mere åbenhed om deres gøren og laden. Bankerne får dermed mulighed for at skaffe lånekapital til en lavere rente, og vi andre får med den større åbenhed bedre mulighed for at vurdere bankernes ageren. Det vil i sig selv have en disciplinerende effekt, hvilket der nok i flere tilfælde har været brug for.

Kl. 10:22